

forøgede i mange Aar, saa at jeg maa troe, at der ikke er gjort Noget ved denne Sag; jeg er ganske overbevist om, at Engen maatte kunne indbringe Betydeligt, naar der var steet en Forbedring, dengang vi foresloge den. Dernæst har jeg under Finantslovens Behandling i det andet Thing seet, at den høitagtede Minister har forlangt et Tilskud, jeg troer af 1,500 Rd., for at foretage forskjellige Culturarbejder ved Sorø Skovvæsen. Den ærede Minister motiverede dette Forslag blandt Andet derved, at der var saa stor Arbejdsløshed i Egnen om Sorø, at det vilde være meget heldigt, om man kunde anvende Penge paa at staae Folk noget Arbejde. Denne Omstændighed foranlediger mig saameget mere til at henlede den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa den Sag, jeg nylig nævnte, og bede ham at undersøge den, hvis han finder den bifaldsværdig. Jeg vil navnlig tillade mig at anmode den høitagtede Minister om at tale med den tidligere Forstinspecteur for Sorø Academi, den nuværende Overforstjer Eide, om denne Sag, thi han er vist saa godt inde i den som Noget. Forsaa, saavidt den ærede Minister skulde komme til det Resultat, at der skal gøres Noget ved Sagen, saa vilde der vistnok være Anledning til, dersom Vinteren vedbliver at være saa mild, at Arbejder kunne foretages i det Frie, allerede nu at begynde paa at grave en Canal, hvilket jeg troer vilde have en særdeles gavnlig Indflydelse paa Engen og herefter staae Sorø Academi en ikke ubetydelig højere Indtægt.

Brig: Jeg vilde ogsaa tillade mig et Par Bemærkninger om et Punkt under den ærede Underviisningsministers Budget, nemlig det Punkt, hvor der staaer opført „til Beskrivelse af Overstoledirectorens Forretninger 2,400 Rd.“ Da jeg saae denne Post i Budgettet, troede jeg, at det var den ærede Ministers Hensigt at overdrage disse Forretninger til en enkelt Mand imod et Honorar, saaledes, at Forskjellen blev, at der istedetfor en fast Embedsmand kun blev en Mand, som ikke havde fast Ansættelse, men som iøvrigt afsøgte de samlede Forretninger. Efter de Ytringer, som den ærede Minister har fremsat i det andet Thing, seer jeg imidlertid, at denne Opsættelse

ikke er rigtig, men at det er den ærede Ministers Hensigt at udskykke disse Forretninger, det vil efter min Mening sige, aldeles at afstaae denne Post, aldeles at rive dette Led ud af den hele Organisme. Jeg troer, at der maaskee kunde have været nogen Tvivl for Rigsdagen til at vente, at den ærede Minister noget nærmere havde motiveret dette Forslag og fremstillet, hvorfor han var kommen til en saadan Anskuelse, der saameget afviser fra, hvad hans Forgængere, maaskee med Undtagelse af de to sidste, saa stærkt have holdt paa. Borger- og Almueskolevæsenets Udvikling er en af de allervigtigste i Landet, og alle Forhold, der angaae det, have Krav paa Rigsdagens højeste Opmærksomhed. Oprettelsen af denne Post blev i sin Tid anseet som saa særdeles gavnlig og betydningsfuld, at jeg troer, at Rigsdagen vel kunde ønske at blive kendt med de Grunde, paa hvilke den ærede Minister støtter den Mening, at en saadan Post nu er overflødig. Da denne Sag første Gang var for her i Rigsdagen, mødte den, som bekjendt, megen Modstand fra forskjellige Sider og af forskellige Grunde. Et af de meest indflydelsesrige Medlemmer dengang i Rigsdagen, nemlig Oberst Tscherning, udtalte blandt Andet, at han ikke kunde finde nogen Anledning til at gaae ind paa Ministerens Forlangende om en fast Embedsmand; først naar vi havde prøvet en saadan Ordning, kunde vi, efter hans Mening, ret forhandle om, af hvad Betydning et saadant Embede var. Dette Embede har nu bestaaet i 10 Aar, og der foreligger saameget Materiale og er saa rigelig Leilighed for, hvem der vil, at lære denne Embedsvirksomhed at kjende, at jeg troer, man nu vilde kunne have anstillet en grundig Undersøgelse af dette Forhold, hvis den ærede Minister havde villet veilede Thinget. Da et enkelt Medlem i det andet Thing endog meget indtrængende og grundigt gennemgik dette Spørgsmaal, vilde den ærede Minister imidlertid ikke ret indlade sig derpaa. Jeg kan kun beklage, at et saa vigtigt Spørgsmaal saa let bliver afgjort. Det er naturligvis ikke min Mening her at gaae vidtløftig ind paa denne Sag; det er jo efter hele den Stilling, hvori Finantsloven nu foreligger i Landsthinget, unyttigt; men jeg har for mit Vedkom-